Lista 1

- 1.1.
- 1.2.
- 1.3.
- 1.4.

$$a_1 = a$$
, $a_k = 1$, $a_{i+1} = \lfloor \frac{a_i}{2} \rfloor$

$$b_a = b, \ b_{i+1} = 2b_i \Rightarrow b_i = 2^i b$$

Niech $a=\sum_{i=1}^k 2^{i-1}\bar{a}_i,\,\bar{a}_i\in\{0,1\},$ czyli zapis w postaci binarnej. Wtedy

$$a_n = \sum_{i=1}^{n} 2^{i-1} \bar{a}_{i+(k-n)}$$

Dowód:

$$\sum_{i=1,\;nieparzyste\;a_i}^k b_i = \sum_{i=1}^k \bar{a}_i 2^i b = b \sum_{i=1}^k 2^i \bar{a}_i = ab$$

Kryterium jednorodne - koszt każdej operacji jest jednostkowy. Zatem ile jedynek w zapisie binarnym liczby b, taką mamy złożoność $\Rightarrow O(\lceil (log_2b)\rceil)$

Kryterium lagarytmiczne - koszt operacji zależy od odługości operandów. Dodawań mamy tyle samo $\Rightarrow O(\lceil log_2b \rceil \cdot \lceil log_2ab \rceil)$

1.5.

Niech $f_n = A_k f_{n-k} + A_{k-1} f_{n-k+1} + \dots A_1 f_{n-1}$. Jeżeli f_n zależy od k poprzednich lementów to tworzymy następującą macierz $k \times k(x$ -kolumny, y-wiersze, indeksowanie od 0)

$$M_{x,y} = 1$$
, $dla \ x = y + 1$
 $M_{x,k} = A_{n-k+x}$

Reszta elementów to 0. Przykład dla k=3

$$\left[\begin{array}{ccc} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ A_{n-3} & A_{n-2} & A_{n-1} \end{array}\right]$$

Żeby policzyć f_n tworzymy wektor $F = (f_{n-k} \dots f_{n-1})$ i obliczamy $M \cdot F^T$.

Tworzymy macierz rozmiaru $(k+m) \times (k+m)$, k - ilość poprzednich wyrazów ciągu, m - stopień wielomianu. Dzielimy ją na cztery prostokąty. Lewy górny taki jak w poprzedniej części. Prawy górny wypełniamy zerami, oprócz ostatniego wiersza, który wypełniamy współczynnikami wielomianu. Lewy dolny wypełniamy zerami. Żeby wypełnić prawy dolny zastanówmy się najpierw jak uzyskać $(n+1)^i$. Oczywiście z dwumianu newtona. prawy dolny prostokąt będzie miał postać

$$\begin{bmatrix}
\binom{m}{m} & \dots & \dots & \binom{m}{0} \\
0 & \binom{m-1}{m-1} & \dots & \binom{m-1}{0} \\
\dots & \dots & \dots & \dots \\
0 & 0 & \dots & 1
\end{bmatrix}$$

Znowu tworzymy sobie wektor $F = (f_{n-k} \dots f_{n-1}, n^m, n^{m-1}, \dots, 1)$ i obliczamy $M \cdot F^T$.

1.6.

1.7.

Mamy daną listę L. Dzielimy ją na podlisty długości $\sqrt(n)$. Tworzymy dodatkową listę K o długości $\sqrt(n)$, zawierającą wskaźniki na pierwsze elementy utworzonych wcześniej podlist. Przy wstawianiu elementu przeglądamy najpierw Listę K, a następnie listę L od miejsca, na które wskazywał wskaźnik z K. Maksymalnie przejrzymy $2\sqrt(n)$ elementów. Po wstawieniu elementu musimy ouaktualnić listę wskaźników K, czego koszt to znowu $\sqrt(n)$

1.8.

Wejście: Skierowany acykliczny graf. Wyjście: Długość najdłuższej ścieżki. LengthTo - tablica |V(G)| elementów początkowo równych 0. TopOrder(G) - posortowane topologicznie wierzchołki.

```
\begin{array}{lll} \textbf{for} & each & vertex \ V \ in \ topOrder(G) \ \textbf{do} \\ & \textbf{for} & each \ edge \ (V, \ W) \ in \ E(G) \ \textbf{do} \\ & & \textbf{if} \ LengthTo[W] <= LengthTo[V] \ + \ weight(G, (V, W)) \ then \\ & & LengthTo[W] \ = LengthTo[V] \ + \ weight(G, (V, W)) \end{array}
```

return max(LengthTo[V] for V in V(G))

Sortowanie topologiczne działa w czasie O(E+V), więc całość działa w czasie O(E+V+E+V) = O(E+V). Żeby wypisać drogę musimy tylko zapamiętywać, dla których wierzchołków spełniony był IF.